ŞATO

FRANZ KAFKA

Türkçesi
Gürkan Başay

ÖTÜKEN

/ otukennesriyat

YAYIN NU: 2348
EDEBÎ ESERLER: 1180

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NU: 49269

ISBN: 978-625-408-683-0

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

Özgün Adı: *Das Schloss*

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50

Genel Müdür: Ertuğrul Alpay

Genel Yayın Yönetmeni: Göktürk Ömer Çakır

Editör: M. Bilal Erimez

Düzelti: Çiğdem Gürsoy Bostan

Son Okuma: Gamze Ermek

Kapak Tasarımı: Mahmut Doğan

Dizgi-Tertip: Mahmut Doğan

Baskı: Pelikan Basım Matbaa ve Ambalaj Sanayi Tic Ltd Şti
Kayabaşı Mah. Ulubatlı Hasan Cad. Nu: 2H, İç Kapı Nu: 19
Başakşehir-İstanbul
Tel: (0212) 613 79 55
Sertifika Nu: 40619

İstanbul - 2026

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Franz Kafka: 1883'te Prag'da, Almanca konuşan Yahudi bir ailenin çocuğu olarak doğmuştur. Hukuk öğreniminin ardından sigorta memuru olarak çalışmıştır. Gündüzleri düzenli bir memur hayatı sürerken geceleri yazı masasına oturan Kafka, bu ikili yaşamın yorgunluğunu ve sıkışmışlığını eserlerine taşımıştır. *Dönüşüm*, *Ceza Sömürgesi* ve *Dava* gibi yapıtlarında bireyin yabancılaşması, bürokrasi karşısındaki çaresizlik ve modern hayatın yarattığı varoluş sancıları öne çıkar. Sağlığında yalnızca birkaç kitabı yayımlanan Kafka, ölümünden sonra dostu Max Brod'un çabasıyla edebiyatın en etkili kalemlerinden biri hâline geldi.

Kafka'nın tamamlanmamış eserleri arasında yer alan *Şato*, onun, insanın erişilmez otoritelerle bitmeyen mücadelesini işlediği metinlerinden biridir. *Amerika* ve *Günlükler*iyle, Kafka'nın hayatı boyunca sürdürdüğü yazınsal arayışın önemli halkalarından sayılır. Anlatılarında keskin bir dil, rüyayla gerçeğin iç içe geçtiği sahneler ve sürekli ertelenen bir anlam arayışı hâkimdir. 1924'te veremden hayatını kaybeden Kafka, ardında yalnızca romanlar ve öyküler değil, edebiyatın sınırlarını genişleten, "Kafkaesk" olarak adlandırılan özgün bir dünya bırakmıştır.

Gürkan Başay: 1971 İstanbul doğumludur. İstanbul Üniversitesi ve Goethe Üniversitesinde öğrenim görmüştür. Farklı yayınevi ve dergilerde çalışan Başay, 25 yıldır bilirkişilik ve tercümanlık yapıyor. Kafka çevirileri, Türkçeden Almancaya Nazım Hikmet çevirileri ve çeşitli teknik eserlerin çevirilerini deruhte etmiştir. Hâlen yabancı dil alanında eğitmen olarak çalışmaktadır.

BİRİNCİ BÖLÜM

K., karlar altındaki köye akşam saatlerinde ulaşmıştı. Şatonun bulunduğu tepe, sisin ve karanlığın içerisinde kaybolmuştu. Bu büyük şatonun etrafında en küçük bir hayat belirtisi bile yoktu. K., uzun bir süre ana caddeden köye doğru uzanan yolun üzerindeki tahta köprünün üstünde durdu ve sislerin arasından boşluğu seyretti.

Daha sonra gece konaklayabileceği bir yerin arayışına giren K., hanın hâlâ açık olduğunu fark etti ve oraya yöneldi. Fakat hancının K.'ye verebileceği boş bir oda yoktu. Hancı geç saatte gelen bu misafirden oldukça etkilenmiş ve şaşırmıştı. Hancı, K.'nin bir saman çuvalı üzerinde uyumasına razı gelmiş ve K. de bu teklifi kabul etmişti. Bazı köylüler hâlâ biralarını yudumlamaktaydı ama K. kimseyle ilgilenmek istemiyordu. Çatı katından saman çuvalını aşağıya indirdi ve ocağın yanına yerleştirerek üzerine yattı. Oda sıcak ve köylüler sessizdi. K. bir süre yorgun gözlerle ortalığı süzdükten sonra uyudu.

Lakin K. kısa bir süre sonra uyandırıldı. Küçük gözlü, sanatçı görünümlü ve şık giyimli bir genç, han sahibinin yanında duruyordu. Köylüler ise hâlâ handaydı ve bazıları daha iyi görebilmek için koltuklarını K.'ye doğru çevirmişti. Genç adam kendisini şato kâhyasının oğlu olarak tanıttı ve kibar bir şekilde K.'yi uyandırdığı için üzüntülerini bildirdikten sonra konuşmaya başladı: "Bu köy şatonun mülkiyetindedir. Burada yaşayan veya konaklayan, bir nevi şatoda yaşamış ve konaklamış sayılır. Kimse kontluğun izni olmadan bunu yapamaz. Oysa sizin böyle bir izniniz yok veya en azından bu izninizi kimseye bildirmediniz."

Hafif bir şekilde doğrulan K., saçlarını düzelttikten sonra insanlara bakmış ve sözlerine başlamıştı: "Ben nasıl bir köye düştüm böyle? Burada bir şato mu var?"

Kafasını sağa sola döndürürken genç adam, "Kuşkusuz evet, üstelik Kont Westwest'in şatosu var," diyerek K.'ye karşılık verdi.

İKİNCİ BÖLÜM

Daha sonra üçü, hanın barında, oldukça suskun bir şekilde küçük bir masa etrafında oturarak bira içmeye başladılar. K. ortada oturuyordu, sağında ve solundaysa yardımcıları vardı. Bunun dışında odada, bir önceki akşam olduğu gibi, köylülerin oturduğu bir masa daha vardı. K., "Sizinle uğraşmak zor," dedi. İki adamın yüzüne bakarak, "Sizi nasıl ayırt edeceğim? İkinizin arasındaki tek fark isimleriniz, bunun dışında benzerliğiniz tıpkı…" dedi ve bu noktada takıldı. Ardından istemsizce sözlerine devam etti: "Tıpkı yılanlara benziyorsunuz." Adamlar güldüler ve kendilerini savunmak için, "Biz esasında oldukça iyi ayırt ediliriz," dediler. Bunun üzerine K., "Buna inanıyorum. Ben kendim şahit oldum bu duruma. Ama ben kendi gözlerimle bakıyorum ve bu gözlerle sizi ayırt etmem mümkün değil. Bunun için ikinize tek bir adammış gibi davranacağım ve 'Artur' diye hitap edeceğim. Birinizin adı böyleydi, değil mi? Sen mi?" dedi. Karşındakiyse, "Hayır, benim adım Jeremias," dedi. K., "Fark etmez. Ben ikinize de Artur diyeceğim. Eğer Artur'u bir yere gönderirsem, ikiniz de gidersiniz. Eğer Artur'a bir iş verirsem, ikiniz de yaparsınız. Sizden birini özel bir iş için kullanamamam, şüphesiz benim için bir dezavantaj oluşturur; buna karşın size hangi görevi verirsem vereyim, aynı sorumluluğu taşımanız lehime olacaktır. Sizin kendi aranızda nasıl bir iş bölümüne gideceğiniz benim için önemli değil, sadece hatayı birbirinizin üzerine atmayın yeter. Benim için bir ve tek kişisiniz," dedi. İki adam biraz düşündükten sonra şu karşılığı verdi: "Bu bizim için oldukça sıkıntılı olur." K. ise, "Niyeymiş o? Tabii ki sizin için sıkıntılı olabilir ama neticede bu böyle kalacak," dedi. K. bir süredir bir köylünün masanın etrafında dolandığını fark etmişti. Sonunda adam karar verdi, yardımcılardan birine yaklaştı ve tam kulağına bir şeyler fısıldamak üzereydi ki K. elini sertçe masaya vurup ayağa kalkarak, "Müsaade buyurun. Bunlar benim yardımcılarım ve biz bir toplantıdayız. Kimsenin bizi rahatsız etme hakkı yok," dedi. Köylü ürkmüş

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Frieda

Bar, ortası tamamen boş bırakılmış büyük bir salondu; bazı köylüler duvardaki fıçıların yanında veya üzerinde oturuyordu. Ama bu köylüler, K.'nin kaldığı handaki insanlardan farklı görünüyordu. Daha temizdiler ve gri-sarı arası kaba dokulu kıyafetler içinde oturuyorlardı. Ceketlerinin önü genişti ve pantolonları dar kesimliydi. Bunlar küçük yapılı ve ilk bakışta birbirine çok benzeyen adamlardı. Yüzleri basık ve kemikli, yanakları yuvarlaktı. Hepsi sakindi ve oldukça az hareket ediyorlardı, sadece bakışlarıyla içeriye girenleri takip ediyor fakat bunu bile yavaş ve kayıtsız bir biçimde yapıyorlardı. Kalabalık oldukları hâlde bu kadar sessiz olmaları, K.'nin dikkatini içeriye girer girmez çekmişti. İnsanlara orada bulunma sebebini açıklamak istercesine, tekrar Olga'nın koluna girdi. Olga'nın tanıdığı bir adam, köşede ayağa kalkmış ve ona doğru yaklaşmak istemişti ama K. koluna girdiği Olga'yı başka bir yöne doğru çevirdi. Olga'nın dışında kimse bunun farkına varamazdı ve o da sadece K.'ye hafifçe gülümsemekle ve yana doğru bir bakış atmakla yetinmişti.

Bira servisini Frieda isimli bir genç kız yapıyordu. Fazla gösterişli olmayan, küçük ve sarışın bir kızdı; üzgün gözleri ve zayıf yanakları vardı. Ama gözlerinde, şaşırtıcı bir biçimde, bilinçli bir üstünlük ifadesi vardı. Bu bakışlar K.'ye döndüğünde, sanki kendisiyle ilgili varlığından henüz haberi olmadığı bazı şeyleri çoktan keşfettikleri izlenimine kapıldı; ne var ki bu bakışların varlığına ikna ettiği şeylerin de gerçekten orada olduğunu hissetti. K., Olga ile konuşmaya başladıktan sonra bile Frieda'ya doğru bakmaktan vazgeçmedi. Olga ve Frieda arkadaş gibi değillerdi, sadece soğuk bir diyalog geçti aralarında. K. yardımcı olmak istedi ve hemen sordu: "Klamm Bey'i tanıyor musunuz?" Olga gülmeye başlamıştı. K., "Niye gülüyorsun?" dedi kızgınlıkla. Olga ise, "Ben gülmüyorum ki," dedi ama gülmeye devam etti.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Hanci Kadınla İlk Sohbet

K., Frieda ile daha ciddi bir konuşma yapma niyetindeydi ama Frieda'nın orada burada şakalaştığı yardımcıları, sırnaşık hâlleriyle onu engelliyordu. Yardımcılar büyük beklenti içinde değildi ve bir köşedeki iki eski etek üzerine yerleşmişlerdi. Tıpkı Frieda ile konuştukları üzere, Kadastrocu Bey'i fazla rahatsız etmeme çabası ve olabildiğince az yer kaplama uğraşı vermekteydiler. Böylece sürekli hışırdama ve kıkırdama içinde, birbirine geçmiş kollar ve bacaklarla köşeye büzülmüşlerdi. Alacakaranlıkta, bulundukları köşede çoğu zaman büyük ve şekilsiz bir kütle görünmekteydi. Yine de K.'nin gündüzleyin yaşadıkları, onların kendisini dikkatle izlediklerini ve gözlerini sürekli üzerinde tuttuklarını gösteriyordu. Ellerini dürbün gibi yaparak baktıkları bu görünüşte çocuksu oyunlar veya benzeri saçmalıklar, hatta sakallarının bakımı ile meşgul olurken bile ara sıra K.'ye doğru bir bakış fırlatsalar da, durum böyleydi. Sakallarına büyük önem veriyor ve sık sık uzunluk ile yoğunlukları konusunda birbirlerininkiyle karşılaştırıp Frieda'nın hakemliğine başvuruyorlar, yine de K.'ye bakmayı ihmal etmiyorlardı. K. ise, bu üçünün davranışlarını yattığı yerden çoğu zaman tamamen kayıtsız bir şekilde seyrediyordu.

Yataktan kalkabilecek kadar kendini güçlü hissettiğinde ise herkes yardımına koştu. Henüz onların hizmetlerine karşı koyabilecek kadar kuvvetlenmemişti. Bundan dolayı onlara bir nevi bağımlılık ile bağlandığını fark etti. Bu durum henüz o kadar da rahatsız edici değildi. Frieda'nın getirdiği güzel kahveyi içmek, Frieda'nın yaktığı sobanın başında ısınmak hoştu. Ayrıca banyo suyu, sabun, tarak ve ayna temin etmek için yardımcıların merdivenlerde koşuşturmaları, onların çocuk ruhuna uygundu. En nihayetinde K., keyif verecek isteklerde de bulunuyordu, zaman zaman içtiği bir bardak konyak, hayatını renklendiriyordu.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Muhtar

Şaşılacak biçimde, K.'nin muhtar ile yaptığı görüşmede hiçbir sorun çıkarmamıştı. Bu durumu şimdiye dek edindiği tecrübelere dayanarak, kontluk makamlarıyla yürüttüğü resmî işlemlerin kendisi için oldukça iyi geçmiş olmasıyla açıklamaya çalıştı. Kolaylığın nedenlerinden biri, kendi işleri hakkında daha en başından verilmiş, üstelik görünüşe göre lehine sonuçlanmış kesin bir karar bulunmasıydı. Bir diğer neden ise, resmî dairelerde hissedilen ve özellikle böyle bir düzenliliğin gözle görülür olmadığı durumlarda bile kendini gösteren hayranlık verici bir ahenkti. K., sadece bu işleri düşündüğü zaman, kendi durumunu tatmin edici olarak değerlendirmekten uzak değildi. Ama bu türden rahatlama belirtilerinin hemen ardından, rehavete kapılacağını ve esas tehlikenin burada gizli olduğunu artık çok iyi biliyordu. Resmî makamlarla doğrudan ilişkiye geçmek o kadar zor değildi; ne var ki bu makamlar ne kadar iyi organize olmuşlarsa bile, her zaman görünmez ve ırak beylerin adına, görünmez ve ırak olayları savunma durumundaydılar. K. ise buna karşın canlı bir olgunun kavgasını veriyordu, kendisi için savaşıyordu. Üstelik bunu, en azından başlangıçta, tamamen kendi özgür iradesiyle yapıyordu. Çünkü, saldırgan konumda olan oydu ve sadece kendisi için savaşmıyordu. Henüz tanımadığı başka güçler de vardı ve bu güçler de kendileri için savaşıyordu. Ayrıca resmî makamların bu türden insanlara karşı aldığı önlemlere bakarak, bu güçleri dikkate alması gerektiğini düşünüyordu. Resmî makamlar, önemsiz konularda K.'ye yardım gösterdikleri için—ki şu ana kadar önemli bir konu mevzubahis olmamıştı—onun küçük ve kolay zaferler kazanma şansını elinden almışlardı. Şu ana kadar bundan fazlası söz konusu olmamıştı. Küçük zaferlerin getireceği memnuniyet ve bu memnuniyetten doğacak haklı güven duygusu da yoktu. Oysa bu his ve beraberinde getirdikle-

ALTINCI BÖLÜM

Hancı Kadınla İkinci Sohbet

Hancı onu hanın kapısında bekliyordu. Fakat konuşmaya cesaret edemediği için K. ona ne istediğini sordu. Hancı yere bakarak, "Kalacak yeni bir yer bulabildiniz mi?" diye sordu. K., "Karınız adına ne güzel konuşuyorsunuz, belli ki ona epey bağlısınız," dedi. "Hayır," dedi hancı, "onun adına sormuyorum. Ama karım sizin yüzünüzden çok sinirli ve mutsuz. Çalışamıyor ve yatakta yatıyor, sürekli olarak şikâyet edip sızlanıyor," dedi hancı. K., "Onu görmemi ister misin?" diye sordu. "Çok isterim," dedi hancı. "Sizi muhtarın yanından alıp getirmek istemiştim, kapı eşiğinde konuşmalarınızı duydum. Sonuçta konuşmanız uzayınca rahatsız etmek istemedim ve hana geri döndüm ama şimdi de eşim benimle konuşmuyor. Bu yüzden sizi dışarıda beklemeye karar verdim." K., "Öyleyse derhâl yanına gidiyorum, ben onu hemen teskin ederim," dedi.

Hancı, "Keşke, keşke," dedi.

K. ve hancı aydınlık mutfaktan geçtiler, mutfağın dört bir köşesinde işleriyle meşgul olan hizmetçi kızlar, K.'yi görünce donakaldılar. Hancı kadının sızlanması mutfaktan bile duyuluyordu. Kadın, mutfak bölümünden basit bir şekilde ayrılan bir küçük bir odada yatıyordu. Oda ancak çift kişilik bir yatak ile küçük bir dolap alabilecek boyuttaydı. Penceresiz olan bu odada yatak öyle bir yerleştirilmişti ki, buradan tüm mutfağı görmek ve çalışmaları denetlemek mümkündü. Buna karşın mutfaktan odanın içi neredeyse hiç görünmüyordu. Oda oldukça karanlıktı, sadece kırmızı beyaz yatak örtüsü biraz kendini gösteriyordu. Ancak odaya tamamen girdikten ve gözler karanlığa alıştıktan sonra, odanın içindeki ayrıntılar belli olmaya başladı.

Hancı kadın takatsiz bir şekilde, "Sonunda geldiniz," dedi. Sırt üstü yatıyor ve nefes almakta zorluk çekiyordu; yorganı üstünden atmıştı. Yatakta çok daha genç görünüyordu. Başındaki dantelli gece

YEDİNCİ BÖLÜM

ÖĞRETMEN

K. yukarıda öğretmene rastladı. Odası Frieda'nın itinalı çalışması sonucu baştan aşağı değişmişti. Oda havalandırılmış, soba yakılmış, yerler temizlenmiş, yatak düzeltilmiş ve hizmetçi kızlara ait nahoş ve bayağı eşyalar ortadan kaldırılmıştı. Olağanüstü kirli ve eski görünen masa ise beyaz el işi bir masa örtüsüyle gizlenmişti. Artık bu odada misafir ağırlamak mümkündü. Frieda, K.'nin beraberinde getirdiği birkaç çamaşırı yıkamış ve sobanın üzerine asmıştı ama bu görüntü hiç de rahatsız edici değildi. K. odaya girdiğinde, masada oturan öğretmen ve Frieda ayağa kalktılar. Frieda, K.'yi bir öpücükle karşıladı ve öğretmen ise hafifçe öne doğru eğilerek K.'yi selamladı. K., hâlâ hancı kadın ile yaptığı konuşmanın etkisini üzerinden atamamıştı. Gergindi ve zihni dağınıktı. Öğretmenden onu bugüne kadar ziyaret edemediği için özür diledi. Öğretmenin onun gelmesini beklemeden kendisini ziyarete geldiğini düşünerek neden sabırsızca davrandığını merak etti. Fakat öğretmen kendine has rahat tavrı içinde, K. ile bir görüşme kararlaştırdıklarını yeni yeni hatırlamaya başlıyor gibiydi. Öğretmen kelimeleri neredeyse heceleyerek, "Siz birkaç gün önce kilise meydanında rastladığım Kadastrocu Bey'siniz." dedi. K., "Evet," dedi. Çünkü karlar arasındaki yalnızlığında rıza göstermek zorunda kaldığı tavırları burada, kendi odasında çekmek zorunda değildi. K. böylece Frieda'ya dönerek yapmak zorunda olduğu önemli bir görüşmeden bahsetti. Görüşmenin önemi sebebiyle olabildiğince düzgün kıyafetler giymesi gerekiyordu. Frieda, K.'yi daha fazla dinlemeden, masa örtüsü ile meşgul olan yardımcılara seslendi ve onlara K.'nin kıyafetleriyle çizmelerini bahçede temizlemelerini söyledi. Kendisi ise sobanın üzerinde asılı olan gömleklerden birini kaptığı gibi, ütülemek amacıyla mutfağa doğru inmeye başladı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Klamm'ı Beklerken

K. içerdeki sıkışıklıktan, sıcaktan, hizmetçi kızlardan ve yardımcılardan kurtulduğuna seviniyordu. Dışarısı soğuktu ama kar sertleştiği için üzerinde yürümek daha kolaydı. Hava kararmaya başladığı için K. adımlarını hızlandırdı.

Artık harap olmaya yüz tutan şato, her zamanki gibi sessizliğin içine gömülmüştü. K., daha önce şatoda en ufak hayat belirtisine bile rastlamamıştı, belki de bu mesafeden herhangi gözlem bir yapmak mümkün değildi ama insan ruhu yine de orada bir yaşam belirtisi görmek için çırpınıyordu. K. bazen şatoya baktığında, orada tek başına oturan birini görmüş gibi hissediyordu. Kendi hâlinde, hiçbir şey yapmayan, sadece önüne bakan biriydi bu. Dalgın değil, dünyadan kopuk değil, tam tersine huzurlu ve özgür görünüyordu. Sanki yalnız kalmış gibiydi ama aynı zamanda izlendiğinin de farkındaydı. Yine de bu durum onu hiç rahatsız etmiyordu. Belki de bu nedenle K.'nin gözleri onun üzerinde uzun süre duramıyor, başka yere yöneliyordu. Bu intiba, karanlığın erken çökmesi sonucu bugün daha da güçlenmişti. K., kendisini daha dikkatli bakmaya zorladığı oranda, daha az görmeye başlıyor, sanki her şey alaca karanlığa gömülüyordu.

K. henüz aydınlatılmamış Herrenhof'a ulaştığında, birinci katta bir pencere açıldı. Şişman ve sakalsız bir genç, üzerinde bir kürk mantoyla dışarıya sarktı ve etrafı seyretmeye başladı. K.'nin vermiş olduğu selama en küçük bir karşılık bile göstermedi. K., içeriye girdikten sonra ne girişte ne de bar kısmında kimseye rastlamadı. İçerideki bayat bira kokusu daha da kötüleşmiş ve dayanılmaz bir hâl almıştı. Böylesine bir kokuya Zur Brücke Hanı'nda hiç rastlamamıştı. K. derhâl Klamm'ı gözetlemiş olduğu kapıya yöneldi, kapı tokmağını indirdi fakat kapı kilitliydi. Karanlıkta el yordamıyla gözetleme deliğini bulmaya çalıştı; başarılı olamayınca bir kibrit yakmaya karar

DOKUZUNCU BÖLÜM

Sorgulamaya Karşı Direniş

K. kendine çekidüzen vererek hana doğru yöneldi, kendisini toparlamanın verdiği rahatlıkla artık duvarın etrafından dolanmıyor, bahçenin tam ortasından karları ezerek geçiyordu. K., hana girer girmez hancıya rastladı. Hancı, K.'yi sessiz bir şekilde selamladıktan sonra barın yanındaki kapıyı işaret etti. K. üşüdüğü için ve handa başka insanlara rastlama umudu içinde hancıyı takip etmeye başladı. Oysa salonun tam ortasında, genellikle fıçıların bulunduğu yerde küçük bir masa ve masanın etrafına oturan genç bey ile Zur Brücke'deki hancı kadını gördü. Bu manzara K. için oldukça can sıkıcı bir görüntüydü. Başını dik tutan, saygın gülümsemesi ve onurlu tavırlarıyla sürekli olarak bira taşıyan Pepi, sonra da mürekkep ile kalem götürüyordu. Genç bey, önündeki bazı belgeleri masaya yaymış, her birini dikkatle inceliyor ve ardından yazmaya koyuluyordu. Hancı kadın, dimdik duruyor, dudaklarını hafifçe büzmüş bir hâlde, kendini beğenmiş bir edayla etrafı âdeta süzüyordu. Sanki görevini yerine getirmenin huzuruyla oturuyor ve bunun kabul görmesinin hazzını çıkarıyordu. Genç bey, K.'nin içeri girmesiyle beraber ona kısa bir bakış attıktan sonra, "Kadastrocu Bey gelmiş," dedi ve tekrar belgelerinin arasına geri döndü. Hancı kadın da aynı umursamaz ve ilgisiz tavırla K.'ye doğru bakmış ve yine çok bilmiş edayla başını çevirmişti. Pepi ise K.'yi ancak bar tezgâhına yaklaşıp bir konyak sipariş ettiğinde fark etti.

Bara yaslanan K. parmaklarıyla gözlerini ovuşturuyor ve hiçbir şeyle ilgilenmiyordu. Daha sonra konyaktan bir yudum alıp tekrar tezgâhın üzerine bıraktı ve berbat olduğunu belirterek Pepi'ye doğru uzattı. Pepi, "Bütün beyler bu konyaktan içer," dedi ve kalan konyağı döktü, bardağı yıkayarak rafa koydu, K. "Bana kalırsa beylerin daha güzel konyağı var," dedi. "Olabilir ama benim bundan başka verebi-